

Mops superhurdinou

Bella Swift

Mops superhrdinou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Bella Swift

Mops superhrdinou – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Mops superhrdinou

Bella Swift

Text © Orchard Books, 2024
Illustrations © Orchard Books, 2024
Translation © Šárka Krejčová, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-264-5678-0
ISBN e-knihy 978-80-264-5688-9 (1. zveřejnění, 2025) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-5689-6 (1. zveřejnění, 2025) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-5686-5 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Mops superhrdinou

Bella Swift

 PRESS

Obsah

<i>Kapitola první</i>	<i>7</i>
<i>Kapitola druhá</i>	<i>26</i>
<i>Kapitola třetí</i>	<i>41</i>
<i>Kapitola čtvrtá.</i>	<i>59</i>
<i>Kapitola pátá.</i>	<i>79</i>
<i>Kapitola šestá</i>	<i>96</i>
<i>Kapitola sedmá</i>	<i>113</i>
<i>Kapitola osmá</i>	<i>137</i>

Kapitola první

Mopsí slečna Peggy seděla na chodbě. Nastražila svá sklopená ouška a pozorně poslouchala. Nedokázala sice rozeznat čas podle hodin, které visely na zdi, ale vždycky přesně věděla, kdy se děti vrací ze školy domů. Nemohla se dočkat, až je zase uvidí – a nejen kvůli tomu, že

se s ní většinou podělily o svou
odpolední svačinku!

Najednou Peggy zaslechla, jak
někdo jde po příjezdové cestě.
Vyskočila a běžela k hlavním

dveřím, nadšeně
štěkala. Děti
přišly domů.

„Peggy!“
řekla Chloe
a sklonila
se, aby
mohla
Peggy
skočit
do její
náruče.

Peggy olízla své nejlepší kamarádce obličej.

„Uklidni se, Peggy,“ zasmála se Chloe. „Nebyla jsem pryč přece tak dlouho.“

„Já vím,“ odpověděla Peggy.
„Ale i tak jsi mi moc chyběla.“

Její slova lidem zněla jako pouhé štěkání, ale přesto Chloe většinou rozuměla tomu, co jí Peggy říká. Už od prvního dne, kdy se spolu seznámily, mezi nimi bylo speciální pouto. Peggy byla tehdy ještě malé štěně, které žilo v psím útulku. Chloe trvala na tom, že musí být spolu, od prvního okamžiku, co se viděly. Naštěstí rodiče

Chloe souhlasili, a tak si rodina Peggy adoptovala.

„Taky jsi mi chyběla,“ řekla Chloe. Pohládila Peggy po jejím světle hnědém kožíšku a položila ji zpátky na zem. „Příští týden končí pololetí, tak spolu budeme moci trávit daleko více času.“

Jupí! pomyslela si Peggy a zavrtěla svým zatočeným ocáskem.

Ruby, mladší sestra Chloe, si vyzula svoje školní boty. Z díry na punčochách jí čouhal palec. Ruby se sklonila a pohládila Peggy po hlavě.

Starší bratr Finn si pověsil svoje školní sako na věšák dole

u schodiště. Peggy z něj cítila vůni pilin, což znamenalo, že měl dneska pracovní výchovu.

Taky cítila něco, co vonělo jako ryba.

„Mám strašný hlad,“ prohlásil Finn.

„Já taky,“ přidala se Ruby.
„Ve škole byla na oběd rybí zapékanka – fuj.“

Aha! pomyslela si Peggy. To byla ta vůně. Její čumáček ji nezahlasil.

Mopsík následoval děti do kuchyně. Tam seděl u stolu tatínek, pracoval na svém počítači.

„Ve škole všechno dobrý?“ zeptal se jich a vzhlédl od obrazovky.

„Šlo to,“ prohodil Finn a sundal si svoji školní kravatu. „V těláku jsme hráli fotbal.“

Finn došel k lednici a vytáhl krabici mléka. Nalil sobě i sestrám sklenici. Potom otevřel plechovku se sušenkami a nakouknul dovnitř. Vytáhl si z ní pro sebe ovesnou tyčinku a podal plechovku sestrám. Tyčinky donesla maminka z kavárny *Hafani a Hrnky*, kterou vlastnila.

„Dostali jste hodně domách úkolů na pololetní prázdniny?“ zeptal se tatínek.

„Tuny,“ prohlásil Finn s plnou pusou.

„Já taky!“ povzdechla si Chloe. Ulomila kousek tyčinky a podala ho Peggy. „Paní Jenkinsová nám zadala vypracování referátu. Máme napsat o našem hrdinovi. Nevím, o kom mám psát,“ posteskla si.

„To je lehký,“ řekl Finn. „Já bych napsal o Mo Dupontovi.“

„Kdo to je?“ zeptala se Ruby a utřela si knírek z mléčné pěny na horním rtu.

„Haló,“ zvolal Finn. „To je přece útočník za tým Titans United. Tuhle sezónu překonal všechny rekordy v počtu vstřelených gólů.“ Titans United byl fotbalový tým, kterému Finn fandil.

„Mohla bys napsat o Timovi Berners-Leeovi,“ navrhnul tatínek a poklepal na klávesnici. „Vynalezl internet.“

„To je tvůj hrdina, tati,“ prohlásila Chloe. „Ne můj.“ Tatínek byl softwarový vývojář. Jeho prací bylo psaní počítačových programů. „Nicméně to jsou všechno muži. Já bych chtěla napsat o nějaké ženě nebo dívce.“

„Jo!“ křikla Ruby a plácla si se svojí sestrou. „Mojí hrdinkou je Popelka. Vždy se hezky chová ke zvířatům.“

„Sláva Popelce!“ zaštěkala Peggy. Měla ráda všechny, kteří byli ke zvířatům laskaví.

Chloe protočila oči v sloup.
„Nemůžu přece psát o Popelce.
Ani není skutečná.“ Odlomila
další kousek ovesné tyčinky a dala
ho mopsíkovi.

Peggy jej zhltna a olízla si vousky.
Zírala na svoji nejlepší kamarádku
s láskou. Nebylo o tom pochyb –
Chloe byla její hrdinkou.

Děti dojídaly svou svačinku
a z kavárny se domů vrátila
maminka.

„Neuvěříte, co se dneska stalo,“
zahlásila a položila svoji kabelku
na jídelní stůl. Nevydržela stát
na jednom místě. Peggy uvažovala,
jestli se jí náhodou nechce čůrat.

„Zákazník ti dal zadarmo lístky na finále,“ nadhodil Finn.

„Nene,“ řekla maminka a usmála se.

„Do kavárny přišel prezident a dal si šálek čaje,“ hádala Chloe.

Maminka zavrtěla hlavou. Byla celá nadšená.

„Vybrali tě na soutěž Nejlepší pekařka,“ zvolala Ruby.

„Ne,“ odpověděla maminka.

„Ale přihořívá.“

„Vzdáváme se,“ usmál se tatínek.

„Musíš nám říct, co se stalo.“

„Tak jo,“ vydechla maminka.

„Takže, přímo tady u nás ve městě se budou natáčet scény z filmu *Super Děcka 2...*“